

Враћање Цркве Светог Петра Цетињског на Ловћен цивилизацијско питање

Враћање Цркве Светог Петра Цетињског на Ловћену треба да буде цивилизацијско, а не идеолошко и посљедично – политичко питање, поручено је на прес конференцији Митрополије црногорско-приморске.

Конференција је организована поводом 50 година од разарања Његошеве капеле на Ловћену, а на исту тему ће у сриједу, након Литургије у Храму Христовог васкрсења, бити организован и округли сто.

“Округли сто Педесет година од разарања Његошеве капеле на Ловћену је настојање Митрополије да се о овом чину разговара”, саопштено је на конференцији.

Отац Јован Пламенац, парох барски, новинар и публициста, подсјетио је да је прије пола вијека, у августу и почетком септембра 1972. године, порушена Црква Светог Петра Цетињског на Ловћену.

Према његовим ријечима, „Борба“ је 1952. године објавила да је Влада Народне Републике Црне Горе понудила Ивану Мештровићу да изradi

споменик Његошу и да је он ту понуду прихватио.

„Још је тада одређено да се споменик Његошу гради на Ловћену и да он буде маузолеј”, рекао је Пламенац.

Он је казао да је црногорска Влада, наводно, исте године донијела одлуку да се на Ловћену изгради маузолеј.

„Она, према свједочењу адвоката Николе Радовића, који је заступао Црногорско-приморску митрополију у спору против Републике Црне Горе, и поред његовог инсистирања, никада није достављена суду нити је објављена у Службеном листу”, рекао је о. Јован Пламенац.

Ипак, како је додао, Скупштина општине Цетиње 9. децембра 1968. године доноси одлуку о преузимању обавеза Владе НР Црне Горе из 1952. године о подизању маузолеја на Ловћену.

„Да би маузолеј могао бити подигнут на врху Ловћена, требало је прво Митрополији одузети земљиште на којем је била изграђена Капела”, рекао је парох барски.

Према његовим ријечима, Скупштина општине Цетиње је то земљиште прогласила „братственичким комуном Његуша у којем је сваки племеник имао једнако право на идеални дио”, а цркву на Ловћену „архитектонским, културно-историјским објектом”.

Напомиње да је чињеница да је Петар II Петровић био првенствено митрополит апсолутно игнорисана, као и његов завјет изречен на самрти.

Он је подсјетио да је градња маузолеја почела 1970. године, као и да су многи били против рушења Капеле и изградње маузолеја на њеном мјесту.

„Њихови разлози су били етички, естетски, морални, историјски, духовни... Али многи су и подржавали градњу маузолеја и рушење цркве на Ловћену, из других разлога”, рекао је отац Јован и истакао да су подржаваоци рушења Капеле тврдили „да она није оригинална него да ју је изградио краљ Александар Карађорђевић”.

Како је рекао, причу о „Александровој капели“ у јавности је лансирао павелићевац Савић Марковић Штедимлија у загребачком „Вјеснику“ 1970. године.

„Наводно, Аустро-Угарска је 1916. године само оштетила, а краљ Александар

потом срушио цркву на Ловћену да би ту подигао своју. У ствари, одлуку о обнови Капеле донио је Свети архијерејски сабор СПЦ на својој сједници од 19. новембра 1920. године у Патријаршији у Београду”, рекао је о. Јован Пламенац.

Са те сједнице, како је напоменуо, постоји и записник који су потписали Патријарх српски Димитрије и тринаест владика.

Отац Јован Пламенац је рекао да је Митрополит црногорско-приморски Данило (Дајковић), у вријеме када су 1972. године рушили цркву на Ловћену, отишао у Швајцарску, јер, како је додао, никако није могао да буде сагласан са тим.

Он је казао да су против Митрополита Данила тада организоване једине демонстрације у комунистичкој Црној Гори.

„Страдање Ловћенске цркве има дубоке духовне узроке, све вријеме, па и данас. Што се то, заправо, догодило прије педесет година на Ловћену. Да ли је то порушена једна грађевина да би на њеном мјесту била изграђена друга? Не, тада је склоњен један симбол, да би на његово мјесто био постављен други, њему опречан. То је био обрачун неопанганства са православним хришћанством”, поручио је свештеник Пламенац.

Он је истакао и да је враћање цркве сведено на идеолошко питање и, посљедично, политичко.

„Пропагандистичка граја и гађање флоскулама никада, па ни у овом случају, не воде рјешењу проблема”, закључио је о. Јован Пламенац.

Публициста Јован Маркуш рекао је да је округли сто, који ће бити организован у сриједу, идеална прилика да се разговара на ову тему.

Он је, одговарајући на питање новинара – да ли је прави тренутак да се разговара о овоме, с обзиром на тензије које постоје у Црној Гори, рекао да су тензије подигнуте прије 50 година.

„Зна се ко их је и подигао. Трагично је сада погледати гдје се налазе остаци Његошеве гробнице”, казао је Маркуш и поручио да је власт у Црној Гори дужна да обнови капелу.

mitropolija.com